

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 701/05
18.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i dr Gligorija Spasojevića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženih **AA i dr.**, zbog krivičnog dela neovlašćeno stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, u vezi člana 22. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o zajedničkoj žalbi optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, branioca optuženog BB, advokata AV, branioca optuženih VV i GG, advokata AG i optuženog GG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Jagodini K.31/04 od 07.02.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog BB i njegovog branioca, adv. AV i branioca optuženog VV, a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, optuženih GG, AA i VV i njihovih branilaca, dana 18.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJAJU SE kao neosnovane zajednička žalba optuženog AA i njegovog branioca, branioca optuženog BB, branioca optuženih VV i GG i optuženog GG, a presuda Okružnog suda u Jagodini K.31/04 od 07.02.2005. godine, **POTVRĐUJE.**

II Žalba branioca optuženog VV, advokata AD se **ODBACUJE**, kao neblagovremena.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašeni su krivim, optuženi **AA, BB, VV i GG**, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ, u vezi člana 22. KZ SRJ i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po deset meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 16.05.2003. godine do 12.06.2003. godine.

Optuženi su obavezani da plate sudu na ime paušala iznos od po 5.000,00 dinara i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 13.510,00 dinara solidarno, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Na osnovu člana 69. stav 3. i člana 245. stav 4. KZ SRJ, prema optuženima izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta jedne PVC kese plave boje u kojoj se nalazi bruto masa 19,63 grama marihuane, jedne PVC kese bele boje u kojoj se nalazi bruto masa 28,93 grama marihuane i jednr PVC sa 3,47 grama marihuane.

Na osnovu člana 349. tačka 3. ZKP, protiv optuženog BB odbijena je optužba da je izvršio krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 2. KZ SRJ.

Protiv te presude, žalbe su izjavili:

-optuženi AA i njegov branilac, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili pak, istu preinači i optuženog AA blaže kazni, odnosno da istu preinači i optuženog oslobodi od odgovornosti. U svojoj žalbi zahtevali su da optuženi i njegov branilac budu

obavešteni o sednici veća;

-branilac optuženog BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak, istu preinači i optuženog oslobodi od optužbe ili primeni najnižu granicu za ublažavanje kazne. U žalbi su zahtevali da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća;

-branilac optuženih VV i GG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i troškovima postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optužene VV i GG, oslobodi od optužbe ili pak, istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi su zahtevali da branilac i optuženi budu obavešteni o sednici veća;

-optuženi GG, zbog pogrešno utvrđeno činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava, zbog nepostojanja pravnog osnova i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i oslobodi ga od optužbe;

-branilac optuženog VV, advokat AD, iz svih zakonskih razloga predviđenih ZKP, sa predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak, da istu preinači i bezuslovnu kaznu zatvora zameni uslovnom osudom.

Republički javni tužilac Srbije, svojim podneskom Ktž.842/05 od 10.05.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovane zajedničku žalbu optuženog AA i njegovog branioca, žalbu branioca optuženog BB, žalbu optuženog GG i zajedničku žalbu branioca optuženih VV i GG.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, optuženih GG i njegovog branioca, AA i njegovog branioca, VV i njegovog branioca, a u prisustvu optuženog BB i njegovog branioca, adv. AV, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, pa je po oceni žalbenih navoda, kao i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

Pobijana presuda, ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Stoga se neosnovano zajedničkom žalbom optuženog AA i njegovog branioca, te branioca optuženog BB i branioca optuženih VV i GG, pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka. U vezi sa tim, u ovim žalbama se ukazuje da prvostepena presuda je nerazumljiva, protivrečna sama sebi i datim razlozima, a dati razlozi su nejasni i protivrečni i da postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude i iskazima datih u toku postupka.

Protivno navodima u žalbama, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako su optuženi izvršili predmetno krivično delo i koje su sve radnje preduzeli radi izvršenja istog. Takođe se iz navedenih dokaza vidi koji dokazi potvrđuju određene činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze.

Postupajući na opisan način prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kako se to neosnovano tvrdi u navedenim žalbama.

Žalbama optuženog AA i njegovog branioca, branioca optuženog BB, branioca optuženih VV i GG i optuženog GG, neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženih, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tome pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Prvostepeni sud je shodno svojoj obavezi iz člana 361. stav 7. ZKP, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje izneo dokaze i svoje zaključke o odlučnim činjenicama u odnosu na delo optuženih i dao je analizu izvedenih dokaza i zaključke do kojih je došao njihovom ocenom.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a s tim u vezi povrede krivičnog zakona, žalbom branioca optuženog BB, osporavaju se činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i odgovornosti ovog optuženog za isto, a zajedničkom žalbom optuženog AA i njegovog branioca, branioca optuženog VV i GG, kao i optuženog GG, osporava se pravilnost i potpunost činjeničnog stanja u pogledu bitne činjenice da nema dokaza da su ovi optuženi pakovali i prodavali opojnu drogu, te ukazuje na pogrešno ocenjene dokaze od strane prvostepenog suda, a Vrhovni sud ovakve žalbene navode ocenjuje neosnovanim.

Ovo, sa razloga, što u konkretnoj situaciji, svih okolnosti slučaja, a pre svega na osnovu iskaza svih optuženih dovodeći ih u međusobnu vezu, kao i u vezi sa iskazima svedoka DD, ĐĐ i EE, kao i na osnovu potvrde o privremeno oduzetim predmetima od optuženog AA, broj 01-14 i broj 02-14 od 14.04.2003. godine i od optuženog BB od 14.04.2003. godine, prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optuženi AA od DD kupovao marihuanu i to u četiri navrata, na način kako je svedok DD to opisao, a zatim je kupljenu marihuanu odnosio u stan optuženog BB, gde su svi zajedno marihuanu razmeravali i pakovali, radi dalje prodaje, sve do dana kada je izvršen pretres stana optuženog BB od strane OUP-a Paraćin, kada je pronađena marihuana oduzeta i optuženi privedeni u OUP, a suprotnim žalbenim navodima ovakav zaključak prvostepenog suda se ne dovodi u sumnju.

Dakle, prvostepeni sud je pravilnom ocenom svih izvedenih dokaza na nesumnjiv način utvrdio da su optuženi AA, BB, VV i GG, izvršili krivično delo za koje su oglašeni krivim, a na način, u vreme i pod okolnostima bliže označenim u izreci prvostepene presude.

Obzirom na sve to ne stoji tvrdnja u navedenim žalbama da je učešće optuženih u izvršenju krivično pravne radnje neovlašćene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga pogrešno utvrđeno, a žalbama se ne ukazuje na takve činjenice i dokaza koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koji bi mogli utvrđene činjenice dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjenica i okolnosti, koje je prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno ocenio.

Prvostepeni sud je na potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon, u odnosu na delo za koje su optuženi oglašeni krivim kvalifikujući njihove radnje po članu 245. stav 1. KZ SRJ, u vezi člana 22. KZ SRJ, pri tom dajući za to detaljne razloge, te se žalbeni navodi o pogrešnoj primeni krivičnog zakona pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti za određivanje krivične sankcije optuženima, a koje je naveo u svojoj presudi, te odmerene kazne optuženima AA, BB, VV i GG od po deset meseci zatvora, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, srazmerne su težini izvršenog krivičnog dela, stepenu krivične odgovornosti optuženih, kao izvršilaca i predstavljaju odgovarajuću i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. KZ SRJ.

Vrhovni sud je stoga, suprotne žalbene navode branioca optuženog BB, optuženog AA i njegovog branioca, optuženog GG i branioca optuženih VV i GG o oslobađanju od optužbe ocenjeni kao neosnovani, pogotovo što se u navedenim žalbama ne navodi ni jedna konkretna okolnost koja bi opravdala takav predlog.

Pravilno je prvostepeni sud na osnovu člana 193. stav 3. u vezi člana 196. ZKP, odlučio o troškovima krivičnog postupka, pa su suprotni žalbeni navodi branioca optuženih VV i GG, ocenjeni kao neosnovani i bez uticaja na drugačiju odluku suda.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude pod I.

Vrhovni sud je žalbu branioca optuženog VV, adv. AD odbacio kao neblagovremenu, s obzirom da je navedena žalba podneta Vrhovnom sudu dana 10.05.2006. godine, a optuženi VV prvostepenu presudu primio je 17.03.2005. godine, pa je na osnovu člana 372. stav 2. ZKP, Vrhovni sud odlučio kao u izreci pod II.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an